

hřích

ladem provaz shůry

vprostřed zmrzlé vody

čekám zdali někdo sleze

jen křik

nějakého ptáka

štoudev vína na led

oběť

cestou z hráze

a až doma strnu

že byl spuštěn pro mě

Slavnost těla a krve

jdou nahé matróny
ve slavnostním procesí
od dómu za město
jdou hrdé paňmámy
ňadra a prach
a boky
jak by se klátily snopy
jak by se vznítíl
pelyněk z půlnoci
chlapi srpy přetínají
v chůzi stíny ze studánek
z polí slané viny a maliním
trnou polomy o lásce
pohozené zpívají
kondomy
zní to až v Samotiškách
že Čekanka byť svatá cestou na mlat
pohlédne s touhou
na odr
kroj samá krev a lež
ještě dorosteš
ještě jsi Maruško malá do průvodu
až budu mít takový prsa tak puđu!
však jsme i my nazí
pod šaty
a zástup poutníků slavně mířící
k bazilice na Svatém Kopečku
už z dálky kopuluje

višňové prapory vlají
a pleskají a laskají
chodidla křemeny až k smrti
voní estragon
povětrí vzrušené strmí
tati tetelí!
a vskutku letěla
nebeská telátka a funěla
žencům na těla
jetel beton mrva rmen
jde průvod přes hnojiště
stoupá dým z obětí a saje
klíště plamene samé věnce
hladí obřadně zkušené ženštiny
vemena a semenaktivé panny
zoufale blouzní o rozsévačích
pláče s nimi třezalka
a hvozdík
kartouzek rozrazil rezekvítek
trubci a trubači
verbíři s tambory
táhnou vyprahlí k pahorku
týmiž poli
Hadinec
má se světec k světu
potí se k zalknutí kamenný nepomuk
v sutaně modlitby vlají
prostovlasy a lační vše klíny
strniště píchá a sládne
nalomená třtina stromořadí
baldachýn oblata crkot

cvrčků v stráních na Kopečku
kvasí den za Droždínem stojí
traktor o zem
zparchantělou až běda
stojí špaččí děla
na cimbuří k němuž vrcholí
děvčátka rozhazující krvavé lupínky
ženám se vlasy lepí mezi prsy
v chlupech pyl a záda
popel hrdla pot v podpaží trsy
jahod a dvorce otevřené
až k ohlušení křičí:
Dnes slavíme že i Bůh má
tělo!
v ambitech stín kadidla
svléká se
svléká omítka
přichází radní kurfiřti
vikáři primáři kmotři
pyje jim klinkají jak ministrantské
zvonky a vstavače
kladou ke křížku J. Wolkera
vře bílý den vře
bílá kůže na zápraží pučálku
praží slunce praží prachy prach
a práchnivění žízně
koniklec oměj oman maní
zaklínání strdí strání
spustilo se pampelišce
mléko lepí štolverky
lepí se vaváky na hrmy

čamrda

tance víří

hromobití lomikámen

vlají stuhly ostropestřce

a Pán s Vámi

a Modleme se

do slámy a na remízky

sličná panna zjevuje se

žádostivým žencům umdlívá

chtění posvícení

kup mi ještě medvídka!

a nahý v trní

nechce

není

zhůvěřilost

darmo se ohlížet

jak by šel kdesi

        v stínech mrazu

cizí chlap

od úst obláčky

        bílé krve

kometa longsword

hotova prorazit

dolmen sterna

hvězdy   krárou

klíče od hospody trhají kapsu

skoro jako by zas říkal táta

        kdo se bojí   sere v síni

na férovku

na hřišti náhle sám
sídlištěm vržou kola
ozubená kočárková kola
moci tak drtit něčí ruku!

tu zažhnou kandelábry
v galoších stíny
táhnou přes věžáky
marš echo hrklo řekou
až ztuhla

k parčíku s hřištěátkem
k jediné lavičce
hrne se krdel čertů
vysokoj vepředu
biskup pomsty
jak by se nechumelilo
se ptá

zlobil jsi?